

Herbert Pettersson, Avesta

Publicerad 2015-05-26

En av de äldre soldaterna i Avesta kår, Herbert Pettersson, har befordrats till härligheten. Herbert föddes i Karbo i Harbo församling 1924. Han var verkligen en levnadskonstnär med många olika intressen. Han ägde ett stort hjärta för de som, på olika sätt, var utslagna i samhället och kunde med visshet instämma i sångstrofen *"Även sämste sonen, som i främlingslandet vilse for, får då vara med och njuta himmelsk fröjd"*.

Herbert var med och startade RIA-verksamheten (Rådgivning I Alkoholfrågor) i Avesta och han var även en frimodig bibelspridare i sällskapet Gideoniterna. Många skolbarn i Avesta, Krylbo och Fagerstatrakten har genom honom fått ta emot en gideonitbibel. Herbert var övertygad om att även om man fallit eller hamnat snett av en eller annan orsak, så finns för Gud inga hopplösa fall. Han trodde alltid på människorna och gav dem på nytt ett förtroende som han också visste att de skulle klara av.

Jag minns det träkors han tillverkade för Avestakårens räkning och som togs fram till påsken för att tala om den seger Jesus vann på Golgata. Bindlarna hängde över korset som ett bevis på att Frälsaren hade uppstått. En av Herberts tavlor som finns på Frälsningsarmén i Avesta, föreställer ett par händer och en brusten kedja som talar om att den som är fastbunden också kan bli fri. Så länge Herbert orkade fanns han ute bland människorna för att sälja Stridsropet och är idag saknad av många i staden. Herbert var frimodig, gav aldrig avkall på sin tro och vittnade frimodigt om den mästare och frälsare han en gång fått möta.

Herbert kom till tro under en väckelsemöteskampanj i Krylbo och kom senare att förenas i äktenskap med Britta som blev hans trogna livskamrat och mamma till de fyra barnen. Herbert gav på sista tiden, trött och mätt av ålder, uttryck för sin längtan att få komma hem till sitt himmelska hem. Begravningsgudstjänsten hade han till vissa delar själv planerat. Bland annat önskade han att en tavla som han själv hade målat skulle finnas med och att sången "Pärleporten" skulle sjungas. Tavlan föreställer bland annat en frälsningssoldat med Frälsningsarméns fana på marsch, ett självporträtt, framåt i motvind och på väg hemåt för att tåga in genom Pärleporten.

Officiant vid begravningsgudstjänsten var major Mona Stockman. Gudstjänsten ägde rum i Folkärna kyrka, som Herbert så väl kände till. Mikael Eriksson, make till ett av Herberts barnbarn, spelade på kornett *"Jag har hört om en stad ovan molnen"* och *"Förunderlig nåd"*. Organist var Beata Karacsonyi.

Vid minnesstunden i församlingshemmet hölls flera tal. Vi innesluter maken Britta, som inte själv kunde närvara vid begravningsgudstjänsten på grund av sjukdom, på ett särskilt sätt i våra förböner liksom även barn, barnbarn, barnbarnsbarn och övrig släkt.

Vi lyser frid över Herbert Petterssons minne! Han var en medvandrare som nu marscherat genom pärlporten för att ta emot livets krona, segerkransen som överräcks av nåd och inte på grund av gärningar.

Björn Stockman